

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ वाग्वित्तांजलिभिर्भक्तितः पूजिताः संतो वैकुण्ठानुगताः पार्षदाश्च ॥ ३६ ॥ अमुष्य राज्ञो हरन्निवेतिलोकोक्तिः वस्तुतस्तस्य मनः सर्वदेवतदधीनमस्येव स्वधामराज्ञो हृदयम् ॥ ३७ ॥ अदृष्टाय लोचनपथमतिक्रान्ताय संदर्शित आत्मा येन तस्मै वस्तुतोऽव्यक्ताय ॥ ३८ ॥ इति चतुर्थे टीकायां विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥७३॥ ॥७३॥ एकविंशेतु पृथुना प्रजानामनुशासनम् महासत्रे सुरादीनां महासदसि वर्ण्यते ॥ १ ॥

तत्त्वं कुरुमयादिष्टमप्रमत्तः प्रजापते ॥ मदादेशकरो लोकः सर्वत्राप्नोति शोभनम् ॥ ३३ ॥ मैत्रेय उवाच
इति वै न्यस्य राजर्षेः प्रतिनंदार्थवद्वचः ॥ पूजितोऽनुगृहीत्वैनंगंतुं चक्रेऽच्युतो मतिम् ॥ ३४ ॥ देवर्षिपितृगंधर्वसिद्धचारणपन्नगाः ॥ किन्नराप्सरसो मर्त्याः खगा भूतान्यनेकशः ॥ ३५ ॥ यज्ञेश्वरधियाराज्ञा वाग्वित्तांजलिभक्तितः ॥ सभाजिताय युः सर्वे वैकुण्ठानुगतास्ततः ॥ ३६ ॥ भगवानपिराजर्षेः सोपाध्यायस्य चाच्युतः ॥ हरन्निव मनोऽमुष्य स्वधामप्रत्यपद्यत ॥ ३७ ॥ अदृष्टाय नमस्कृत्य नृपः संदर्शितात्मने ॥ अव्यक्ताय च देवानां देवाय स्वपुरं ययौ ॥ ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे चतुर्थस्कंधे विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥७३॥
मैत्रेय उवाच मौक्तिकैः कुसुमस्रग्भिर्दुकूलैः स्वर्णतोरणैः ॥ महासुरभिभिर्धूपैर्मण्डितं तत्र तत्र वै ॥ १ ॥ चंदनागरुतो यार्द्रार्थ्या च त्वरमार्गवत् ॥ पुष्पाक्षतफलैस्तोक्मैलजैरर्चिभिरर्चितम् ॥ २ ॥ स वंदैः कदलीस्तंभैः पूगपोतैः परिष्कृतम् ॥ तरुपल्लवमालाभिः सर्वतः समलंकृतम् ॥ ३ ॥ स्त्रियस्तंदीपबलिभिः संभृता शेषमंगलैः ॥ अन्वीयुर्मृष्टकन्याश्च मृष्टकुंडलमंडिताः ॥ ४ ॥ शंखदुंदुभिघोषेण ब्रह्मघोषेण च त्विजाम् ॥ विवेश भवनं वीरः स्तूयमानो गतस्मयः ॥ ५ ॥ पूजितः पूजयामास तत्र तत्र महायशाः ॥ पौरान् जानपदांस्तांस्तान् प्रीतः प्रियवरप्रदः ॥ ६ ॥

पुरं ययावित्युक्तं तत्पुरमनुवर्णयति मौक्तिकैरिति त्रिभिः ॥ १ ॥ चंदनागरुधुकैस्तोयैरार्द्रार्थ्यादयस्तद्युक्तं तोक्मैः हरितयवैरंकुरैरिति वाऽर्चिभिर्दीपैः ॥ २ ॥ स वंदैः पुष्पफलयुक्तैः कदलीस्तंभैः पूगैर्वक्षैस्तथाविधैः सर्वतः समलंकृतं शोभितम् ॥ ३ ॥ संभृतान्यशेषाणि मंगलानि दध्यादीनि तैः सहाभिजग्मुः मृष्टा उज्ज्वलाः कन्याश्च ॥ ४ ॥ गतस्मयोनिरहंकारः ॥ ५ ॥ प्रियान् वरान् प्रददातीति तथा ॥ ६ ॥